

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 11 - 17 octombrie 2009

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

ROZAR

PENTRU

PREOȚI

În rugăciune 24 de ore: 17-18 octombrie 2009

Parohia Greco-Catolică “Sfântul Gheorghe” Oradea invită pe toți credincioșii la recitarea “Rozarului de 24 de ore”:

10.00-12.00	Copiii claselor I-IV ai Liceului Greco-Catolic;
12.00-14.00	Copiii claselor V-XII ai Liceului Greco-Catolic;
14.00-16.00	Preoți, congregații și ordine religioase;
16.00-18.00	Asociația “Reuniunea Mariană” și Asociația “Vârsta a Treia”;
18.00-20.00	Grupul “Alegria” de la Mănăstirea “Maica Domnului”;
20.00-22.00	Asociația Generală a Românilor Uniți (AGRU);
22.00-24.00	Studentii teologi de la seminarul „Sfinții Trei Ierarhi”, Studentii de la Colegiul „Sfânta Familie”;
24.00-02.00	Asociația Terțiarilor Franciscani, Grupul “Preasfânta Inimă a lui Isus”, Grupul “Rozarul viu”;
02.00-05.00	Credincioșii comunității “Sfântul Gheorghe”;
05.00-08.00	Asociația Tineretului Român Unit (ASTRU);
08.00-10.00	Oratoriul “Maria Imaculată” de la Catedrala “Sfântul Nicolae”.

Credincioșii care doresc să se alăture acestei rugăciuni continue pot să o facă în orice moment, în arcul celor 24 de ore, la Biserica “Sfântul Gheorghe”, în parohie sau în familie.

Rozarul

Maria este imagine a Bisericii și în noua creație colaboratoare a lui Isus Cristos în opera mântuirii. Spuse acestea, devoțiunea la ajutorul marian apare foarte repede în poporul creștin, mai ales atunci când el se află sub amenințările unor pericole grave pentru credința și supraviețuirea Bisericii. Se dezvoltă deja în secolul al IV-lea rugăciunea „Sub tuum praesidium” (Sub ocrotirea ta) și în secolul următor imnul „Akatistos”, care exprimă recurgerea încrezătoare a poporului la mama lui Isus.

În secolul al VI-lea, sfântul German din Constantinopol vorbește despre o prezență a Mariei în mijlocul nostru, care se manifestă ca putere și care acoperă din înălțime pe credincioși. Din aceeași perioadă este invocația „Auxilium christianorum” (Ajutorul creștinilor) care va trece apoi în litaniile lauretane. La începutul celui de-al doilea mileniu apar „Bucură-te, Marie” și psaltirile Fecioarei, care mai târziu se vor numi Rozariu, care se va lega în mod indisolubil de misterul ajutorului marian, armă a credinței.

Desigur, salutul îngeresc era cunoscut înainte. El este conținut în evanghelie și constituia până în secolul al VII-lea antifonul de la ofertoriu din duminica a patra din advent, duminică ce avea o accentuare mariană deosebită. Mi se pare că văd în acea perioadă noutatea repetării evlavioase a rugăciunii „Bucură-te, Marie”, analogă cu repetarea din aceeași perioadă a rugăciunii „Tatăl nostru”, de 150 de ori, în contrapunct cu psaltirea lui David.

Aceste psaltiri, de „Tatăl nostru” sau de „Bucură-te, Marie”, înlocuiau în mănăstiri psaltirea biblică pentru călugării care nu știau carte. „Bucură-te, Marie” era cunoscută și recitată numai în prima sa parte evanghelică, ce conținea salutul îngerului și binecuvântarea Elisabetei. Numele lui Isus și Amin-ul final vor fi introduse numai către sfârșitul secolului al XV-lea, când în anul 1483 se va răspândi obiceiul de a recita „Sfântă Marie”.

Istoria Rozariului se împletește, de altfel, în istoria ajutorului marian dat Bisericii, dat națiunilor creștine, dat papei. La Lourdes și la Salette Maria se arată ca marele semn, ca o promisiune de victorie, ca o unică speranță sigură, iar la Fatima se proclamă: „Eu sunt sfânta Fecioară a Rozariului”.

„Cu Rozariul mâinile se unesc: cele nevinovate ale copiilor, cele tremurânde ale bătrânilor, cele robuste ale muncitorilor: din diferitele părți ale lumii se înalță o adevărată psalmodie, care, într-un anumit fel, poate sta alături foarte bine de Oficiul divin recitat de călugări”